

[N. P. Jensen.]
 simpel Maade, man kan gerne sige, at det ikke er bogholderimæssigt korrekt, undertiden sætter de blot et Kryds eller et Bømærke som Kvittering. Jeg har nu været Amtsforsvalter i mange Aar baade i Aalborg og andre Steder, men jeg har endnu aldrig set, at der er tabt en eneste Øre ved disse Regnskaber hos Sognefogder, jeg skulde være tilbøjelig til at mene, at Sognefogderne tidligere har tabt ved os, thi vi skulde have vort ind, og naar Sognefogderne ikke kunde finde Skatteydere, der skulde betale nogle faa Øre, har de selv betalt; med andre Ord Sognefogderne afleverede Pengene til os til den Tid, de skulde, og afleverede dem upaaklageligt; vi har kunnet konstatere, naar der var et eller andet i Vejen, naar man ikke har kunnet finde en Mand. Nu paabydes det, at der skal føres Kassebog og en særlig Kasse. Hvor meget opnaar vi ved det, og hvad koster det? Jeg skal stille et Regnestykke op. Vi har her i Landet godt og vel 2 000 Sognefogder. De skal have Kasseeftersyn en Gang om Aaret, det skal Politimesteren besørge. En Del Sognefogder bor tæt omkring Byerne, hvor Politimesteren er, men en stor Del bor milevidt borte. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke skal mindst to Mænd af Sted for at foretage et saadant Eftersyn, og naar Sognefogeden bor en lille Smule ude, skal der en Automobil til; jeg kan ikke se andet, end at det maa regnes for nogenlunde billigt, hvis et Kasseeftersyn af den Art kan foretages for en 20—25 Kr. Der skal Dagpenge og Rejsediæter til, naar Stedet ligger en lille Smule borte. Der er, som sagt, godt og vel 2 000 Sognefogder, og med 20—25 Kr. for hver bliver det med et rundt Tal 50 000 Kr. om Aaret. Det vil være omtrent det, det kommer til at koste os. Nu spørger jeg: har vi i det hele taget i de sidste 50 Aar tabt 50 000 Kr. ved Landets Sognefogder? For hvis vi ikke har tabt et nogenlunde anstændigt Beløb, om jeg saa maa sige, forekommer det mig at være urimeligt at ofre disse 50 000 Kr.; ja selv 40 000 Kr. aarlig vilde være urimeligt, hvis der overhovedet ikke har været noget nævneværdigt i Vejen. Det er af den Slags Ting, som sætter en Del ondt Blod rundt omkring, for man ser ikke Nyttens deraf. Jeg tør ikke benægte, at det i visse Tilfælde kan være til Nytte, men jeg tror ikke, det vil være det i de allerfleste Tilfælde. Derimod kunde jeg tænke mig, at det i større Landkommuner — det er jo Landkommunerne, Talen her er om —, hvor der var for meget til, at een

Mand kunde passe sin Bedrift og have Sognefogedstillingen, om jeg saa maa sige, som et ulønnet Tillidshverv, maaske kunde være paa sin Plads at fremtvinge, at der var en kommunal Kasserer. Nu ved jeg vel, at selv om der er en kommunal Kasserer, saa er det ikke Sognefogedens, det er Sogneraadsformandens, men der maatte dog kunne laves et eller andet, saa man havde lidt Sikkerhed for, at Arbejdet blev ordentlig udført. Men at rette den Smule Skævheder, der er, derigennem, at man laver Kassebog og Kassebeholdning og Politieftersyn, havde jeg nær sagt, men altsaa Eftersyn ved Hjælp af Politiet i samtlige Landets 2 000 Sognefogeddistrikter, er efter min Mening at skyde Graaspurve med Kanoner, som man siger.

Der er et andet Punkt af samme Art, der heller ikke kommer Staten ved som saadan, men som dog vist sorterer under Justitsministeriet. Man kan ikke gøre den mindste Rejse her i Landet og tage ind paa et Hotel, uden at man bliver spurgt om Fødselsaar og Fødselsdag, om Fornavn og Efternavn o. s. v., men skal oven i Købet opgive, hvor man rejser hen. Jeg ved, at denne Bestemmelse oven i Købet skal være blevet indskærpet i den senere Tid. Men hvad opnaas der ved alt dette? Naar jeg er i Holstebro og hele denne Remse der er blevet skrevet op i Hotelbogen, og jeg har opgivet, at jeg rejser fra Holstebro til Aarhus, og jeg saa indlogerer mig privat i Aarhus, vil man slet ikke kunne finde mig alligevel. Jeg er jo ikke pligtig at tage ind paa et Hotel, som skal aflevere Hotelbogen til Politiet i Aarhus. Og hvem forbyder mig at ændre min Rejserute i det Øjeblik jeg forlader Holstebro? Har jeg saa opgivet falsk Meddelelse til Politiets Efterretning? Jeg kan ikke se, at man ved denne Foranstaltning opnaar andet, end at man faar en Bunke afjasket Papir, som ikke paa nogen Maade er til Nytte. Man skriver og man skriver i brede Baner, og hele denne Samling fra samtlige Landets Hoteller bliver utvivlsomt Dag efter Dag indleveret til Politimestrene, og dér gaar de i en Dynge, Politimestrene ser dem aldrig. Det er min Opfattelse, at det er Resultatet af hele denne Historie. Og hvis det er Folk, man vil efterspore, tror man saa, at de gaar hen og opgiver til Hotelbogen — hvis de overhovedet tager ind paa Hotel —, hvor de rejser hen? Nej, de er klogere end som saa, de skal nok hytte sig for ligefrem at give Politiet Anvisning paa, hvor de kan findes i næste Omgang. Jeg tror ikke paa, at man opnaar noget som helst. Hvis det endelig